

Инокентий.

Да; Радостта е изворъ на щастието; радостта е здраве.

Бистра.

Хубаво е, знамъ; но —

Инокентий.

Какво Бистро? — Защо не кажешъ на стария си дѣдо?

Бистра.

(Смутена). Не знамъ.

Инокентий.

(Гледа я съчувственно). Знаешъ, но не ти се казва.

Бистра.

Като гледамъ какъ всички сж гракнали противъ Еремия —

Инокентий.

А, за това?

Бистра.

Цѣлъ градъ, всички — Той билъ виновенъ. И защо? Какво е сторилъ

Инокентий.

Ехъ, Бистро, такива сж хората. Ще ги научишъ, нека поживѣешъ ще видишъ.

Бистра.

Това разочоровва — Ахъ, тѣ биле много неблагоприятни хора.

Инокентий.

(Утѣшително). Ще мине, всичко ще мине.